

N:o 159.

Af Herr A. P. Danielsson: Angående vissa bestämmelser rörande arbetsordningen inom Högsta Domstolen m. m.

Allmän är den klagan, som genomgår landet, öfver den högsta rättskipningens tillstånd och den osäkerhet om lag och rätt, som deraf blifvit en följd. Tidt och jemt omtalas från Konungens Högsta Domstol stridiga beslut, och beslut tillkomna på ordförandens röst eller med en rösts pluralitet, beslut således, om hvilka man ej ens kan begära att de skola ega någon synnerlig auktoritet utom domstolen, när de inom domstolen kasseras af hälften eller nära hälften af dess egna ledamöter. För den, som känner förhållandena och stämningen i landet, behöfves icke mycket orda om detta bedröfliga förhållande och alla förderfliga verkningar deraf. För mig kan ett sådant ordande här desto heldre undvikas, som jag kan inskränka mig till att åberopa hvad Justitieombudsmannen i sednast afgifna berättelse, sidd. 48—54, med mycken foglighet och undfallenhet, men sannt och välbetänkt yttrat.

Något måste i sanning göras för att få ett slut på nuvarande olycksaliga tillstånd, då, under en allt mer och mer vacklande lagskipning, snart nog icke någon vet, om ej hvad lag är, så åtminstone hvad såsom lag kan i det eller det rättsfallet få gälla.

Att ett dylikt ondt i någon mån befordras af Högsta Domstolens fördelning i två divisioner är naturligt, och denna fördelning måste numera vara obehöflig, då göromålen blifvit så förminskade, att allmänt bekant är, det en eller flera sessioner i veckan tidt och ofta måst på den ena eller andra divisionen inställas i saknad af göromål, och då domstolens ledamöter lära emottaga särskilda uppdrag och bestyr, hvilket vore omöjligt om göromålen upptoge tiden och denna pligttroget egnades

egnades åt arbete i tjensten samt studier och utbildning för densamma. Nuvarande innehafvare lära i detta sista fall vara oåtkomliga för yttre påtryckning, likasom många varit det för all inre maning, men i afseende på deras efterträdare kan dock, efter det erfarenheten visat behöfvat, något göras.

Slutligen vore det för allmänheten, som är underkastad alla följerna af den högsta rättskipningens brister, ganska nyttigt, om åtminstone, på sätt Justitie-ombudsmannen ifrågasatt, skiftningarne och de dubiösa yttringarne af denna rättskipning blefve allmänt bekanta. På grund häraf anser jag mig böra föreslå att Riksdagen för dess del måtte besluta,

att, med upphäfvande af Kongl. stadgan af den 23 Oktober 1860, Högsta Domstolen skall tjenstgöra på endast en afdelning; att hvarje Högsta Domstolens dom, som efter omröstning blifvit beslutad med endast en rösts öfvervigt eller efter den främsta ledamotens mening, skall jemte omröstningsprotokollet införas i Svensk Författningssamling; samt att Justitieråd, som hädanefter utnämnes, icke får innehafva eller mottaga annan allmän eller enskild aflönad befattning eller uppdrag.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles.

Stockholm den 30 Januari 1873.

A. P. Danielson,
från Calmar län.